

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudkyní Mgr. Janou Volkovou ve věci

žalobkyně: O.B.
proti
žalované: Česká správa sociálního zabezpečení
sídlem Křížová 25, 225 08 Praha

o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 30. 7. 2024, o invalidním důchodu,

takto:

- I. Žaloba se **zamítá**.
- II. Žalobkyně **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalovanému se **nepřiznává** náhrada nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Rozhodnutím ze dne 2. 5. 2024, č. j. X (dále jen „prvostupňové rozhodnutí“), žalovaná zamítla žádost žalobkyně o invalidní důchod pro nesplnění podmínek daných § 38 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění (dále jen „zákon o důchodovém pojištění“), neboť podle posudku lékaře Institutu posuzování zdravotního stavu („IPZS“) žalobkyně není invalidní. Žalobkyně proti prvostupňovému rozhodnutí brojila námitkami, neboť s jeho závěry nesouhlasila. Žalovaná rozhodnutím ze dne 30. 7. 2024, č. j. X (dále jen „napadené rozhodnutí“), námitky žalobkyně zamítla a prvostupňové rozhodnutí potvrdila.

Shodu s prvopisem potvrzuje Bc. M. P.

2. Žalobkyně se žalobou podle § 65 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“), domáhá zrušení napadeného rozhodnutí a vrácení věci žalované k dalšímu řízení.

II. Žaloba

3. Žalobou ze dne 6. 9. 2024 žalobkyně brojila proti prvostupňovému rozhodnutí, kterým jí byla zamítnuta žádost o invalidní důchod. Žalobkyně v žalobě a jejím doplnění namítala, že již sedm let trpí nepřetržitými bolestmi, které ji omezují v denních činnostech (chůze, sezení, ležení). Je nervózní a nesoustředěná, má problém vykonávat běžné úkony. Často je odkázána na pomoc manžela.
4. Žalobkyně v žalobě brojila proti prvostupňovému rozhodnutí. Z judikatury správních soudů vyplývá, že „pokud žalobce podá žalobu podle § 65 a násl. s. ř. s. až poté, co mu bylo doručeno rozhodnutí odvolacího orgánu, a pouze nesprávně označí jakožto žalovaného správní orgán prvního stupně a jako napadené rozhodnutí právě rozhodnutí vydané v prvním stupni, je krajský soud povinen o takovém návrhu rozhodnout meritorně s tím, že v souladu s § 69 s. ř. s. jedná jako s žalovaným právě s odvolacím orgánem. Přezkoumává tudíž v prvé řadě odvolací rozhodnutí, které tvoří s rozhodnutím vydaným v prvním stupni jeden celek“ (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 19. 11. 2009, č. j. 1 Afs 88/2009–48). Žalobkyně tak fakticky brojila proti napadenému rozhodnutí a krajský soud z této skutečnosti vycházel.

III. Vyjádření žalované

5. Žalovaná se ve vyjádření k žalobě ze dne 7. 11. 2024 nejprve zaměřila na právní rámec, ustanovení zákona o důchodovém pojištění a na posudky lékařů k posouzení zdravotního stavu žalobkyně. Uvedla, že napadené rozhodnutí bylo vydáno na podkladě lékařského posudku ze dne 1. 7. 2024. Následně vysvětlila, proč považuje vypracované posudky za objektivní. Ve věci navrhla důkaz posudkem Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí ve smyslu § 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení („zákon o organizaci a provádění sociálního zabezpečení“).

IV. Obsah správních spisů a řízení před krajským soudem

6. V průběhu řízení si krajský soud vyžádal správní (posudkový) spis OSSZ a také správní (dávkový) spis žalované, z nichž vyplývají následující skutečnosti.
7. Dne 28. 2. 2024 žalobkyně podala žádost o invalidní důchod.
8. Lékař Institutu pro posuzování zdravotního stavu (dále jen „IPZS“) posoudil zdravotní stav žalobkyně a vydal dne 25. 4. 2024 posudek se závěrem, že žalobkyně není invalidní. Pokles pracovní schopnosti hodnotil dle kapitoly XIII., odd. E, položky 1b přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., kterou se stanoví procentní míry poklesu pracovní schopnosti a náležitosti posudku o invaliditě a upravuje posuzování pracovní schopnosti pro účely invalidity (dále jen „vyhláška o posuzování invalidity“), ve výši 20 %. Vzhledem k dalšímu postižení zdravotního stavu podle § 3 odst. 1 citované vyhlášky zvýšil procentní hodnotu o 10 %, celkově tak pokles pracovní schopnosti žalobkyně stanovil na 30 %. Jako rozhodující příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu lékař určil chronický iritační oboustranný

lumboischiadický syndrom v dermatomu L4/5 po kolena, bez jasné radiokulopatie, bez známek parézy či paraparézy DKK.

9. Žalovaná na základě závěrů shora uvedeného lékařského posudku IPZS prvostupňovým rozhodnutím žádost žalobkyně o přiznání invalidního důchodu zamítla.
10. Žalobkyně proti tomuto rozhodnutí brojila dne 27. 5. 2024 námitkami, ve kterých uvedla, že jí bolesti brání při běžných činnostech.
11. Pro účely námitkového řízení žalovaná nechala vypracovat IPZS nový posudek o invaliditě ze dne 1. 7. 2024. Posudkový lékař dospěl k závěru, že žalobkyně není invalidní. Lékař shledal, že rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu je iritační oboustranný lumboischiadický syndrom. Postižení zařadil do kapitoly XIII., odd. E, položky 1b přílohy k vyhlášce o posuzování invalidity. Dospěl k závěru, že pracovní schopnost žalobkyně poklesla o 20 %. Vzhledem k dalšímu postižení zvýšil lékař tuto hodnotu o 10 % na celkových 30 %. Lékař hodnotil dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav žalobkyně shodně s lékařem IPZS v posudku ze dne 25. 4. 2024. Posudkový lékař uvedl, že mezi doloženými lékařskými nálezy nejsou rozpory, které by se dotýkaly skutečností významných pro posudkový závěr. V námitkách či v průběhu řízení o námitkách nebylo namítnuto nezjištění některé skutečnosti týkající se zdravotního stavu nebo jeho funkčních důsledků významné pro posudkový závěr, ani nezjištění takové skutečnosti nebylo doloženo lékařským nálezem připojeným k námitce anebo uplatněným v průběhu řízení o námitkách. Dále posudkový lékař k námitkám uvedl, že subjektivní potíže posuzované nejsou hodnotícím kritériem a objektivní nález invalidity neodpovídá. Zásadní změnu zdravotního stavu lze řešit novou žádostí o invalidní důchod.
12. Na základě posudku o invaliditě ze dne 1. 7. 2024 vydala žalovaná dne 30. 7. 2024 žalobou napadené rozhodnutí, proti kterému žalobkyně brojí žalobou.
13. Krajský soud nechal vypracovat posudek posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí, pracoviště v Ostravě (dále jen „posudek PK MPSV“). Posudková komise zasedala dne 6. 2. 2025 ve složení předsedy komise, dalšího lékaře s odborností v oblasti neurologie a tajemnice. Žalobkyně byla na jednání přítomna.
14. PK MPSV měla k dispozici dosavadní správní spisovou dokumentaci ČSSZ, zdravotní dokumentaci a další lékařské zprávy. V posudku komise shrnula průběh předchozího řízení, závěry prvostupňového rozhodnutí a napadeného rozhodnutí a také námitky žalobkyně uplatněné v žalobě. PK MPSV do posudku uvedla diagnostický souhrn žalobkyně. Na straně 3-4 posudku následně zpracovala posudkové hodnocení.
15. PK MPSV považovala za rozhodující příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu LIS (lumboischiatický syndrom, pozn. soudu) bilat s propagací do dermatomu L4/5 – po kolena, bez jasné radikulopatie, bez zn. paresy či paraparezy, chron. lumbalgie. Nález odpovídá středně těžkému postižení, ale etiologie tohoto stavu není neurologická a není ani na podkladě degenerativních změn, je na podkladě svalové dysbalance, hypotomie kolem páteřových svalů a vysokého BMI. Posudková komise uvedla, že v námitkách nebo v průběhu řízení o námitkách nabylo nabídnuto nezjištění některé skutečnosti týkající se zdravotního stavu nebo jeho důsledků, ve významné pro posudkový závěr ani nezjištění takové skutečnosti nebylo doloženo lékařským nálezem připojeným k námitce. Subjektivní potíže nejsou hodnotícím kritériem.

16. PK MPSV přezkoumala posudkové závěry lékaře v prvním stupni řízení a v námitkovém řízení a vyjádřila s nimi souhlas. K datu vydání napadeného rozhodnutí nebyly zjištěny skutečnosti, které by vedly ke změně prvoinstančních posudkových závěrů.
17. Posudková komise po prostudování doložené spisové a zdravotní dokumentace hodnotila stav žalobkyně dle kapitoly XIII., odd. E, položky 1b přílohy k vyhlášce o posuzování invalidity a uzavřela, že žalobkyně k datu vydání napadeného rozhodnutí nebyla invalidní. Procentní míru poklesu pracovní schopnosti žalobkyně PK MPSV stanovila na horní hranici procentního rozpětí, tedy na 20 %, zvýšila ji o dalších (maximálně možných) 10 %, tedy na celkových 30 %.
18. S posudkem PK MPSV žalobkyně nesouhlasila.

V. Jednání soudu

19. Krajský soud ve věci nařídil ústní jednání, které se uskutečnilo dne 15. 5. 2025. Jednání se účastnila žalobkyně, žalovaná se řádně omluvila podáním ze dne 7. 5. 2025, soud jednal v její nepřítomnosti. Žalobkyně setrvala na svých tvrzeních uvedených v žalobě a dalších podáních a měla za to, že by jí měla být přiznána invalidita. Soudu vyložila své zdravotní problémy a s nimi související nemožnost najít práci. Soud seznámil žalobkyni s podstatným obsahem správních spisů a provedl k důkazu posudek PK MPSV ze dne 6. 2. 2025. Žádné další důkazy žalobkyně nenavrhovala. Poté krajský soud dal žalobkyni řízení prostor ke konečnému návrhu a následně postupoval podle § 49 odst. 12 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“).

VI. Posouzení věci krajským soudem

20. Žaloba **není důvodná**.
21. Žalobkyně nesouhlasila s tím, jak byl ve správním řízení posouzen její zdravotní stav, resp. nesouhlasila se závěrem, že není invalidní.
22. Právní úprava posuzování invalidity a podmínek nároku na invalidní důchod je obsažena v § 39 zákona o důchodovém pojištění, které upravuje tři stupně invalidity. Jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla nejméně o 35 %, avšak nejvíce o 49 %, jedná se o invaliditu prvního stupně. Pokud se jedná o pokles pracovní schopnosti nejméně o 50 %, avšak nejvíce o 69 %, jedná se o invaliditu druhého stupně, a konečně v případě poklesu nejméně o 70 % se jedná o invaliditu třetího stupně. Při určování poklesu pracovní schopnosti se mj. bere v úvahu, zda jde o zdravotní postižení trvale ovlivňující pracovní schopnost, zda se jedná o tzv. stabilizovaný zdravotní stav, zda a jak je pojištěnec na své zdravotní postižení adaptován, jakož i schopnost rekvalifikace pojištěnce na jiný druh výdělečné činnosti.
23. Správní rozhodnutí o nároku na invalidní důchod je závislé především na odborném lékařském posouzení. Zdravotní stav a pracovní schopnost občanů pro účely přezkumného řízení soudního ve věcech důchodového pojištění posuzuje ministerstvo práce a sociálních věcí; za tím účelem zřizuje jako své orgány posudkové komise (§ 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb.). Při přezkumu rozhodnutí žalované vydaného na podkladě posudku lékařské služby

ČSSZ v řízení o námitkách (dle § 88 zákona č. 582/1991 Sb.), resp. posudku odborné lékařské posudkové služby OSSZ vydaného pro účely prvoinstančního řízení, neposuzuje soud věcnou správnost posudku, neboť k tomu nemá potřebné odborné znalosti. Posudek posudkové komise MPSV soud hodnotí jako každý jiný důkaz podle zásad upravených v § 77 odst. 2 s. ř. s., avšak s ohledem na mimořádný význam v tomto řízení bývá tento posudek důkazem rozhodujícím v případech, kdy z hlediska své celistvosti a přesvědčivosti nevzbuzuje žádných pochyb, a nejsou-li tu ani žádné jiné skutečnosti nebo důkazy, kterými by správnost posudku mohla být zpochybněna. Požadavek úplnosti a přesvědčivosti kladený na tyto posudky spočívá v tom, že se komise musí vypořádat se všemi rozhodujícími skutečnostmi, především s těmi, které posuzovaný namítá, a že své posudkové závěry náležitě odůvodní.

24. Při rozhodování o nároku na invalidní důchod je tedy stěžejní naplnění požadavku na jasnost, srozumitelnost a úplnost odůvodnění správního rozhodnutí, resp. posudkového hodnocení, na němž je rozhodnutí založeno (srov. např. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 25. 11. 2003, č.j. 5 Ads 42/2003-61, č. 800/2006 Sb. NSS, ze dne 7. 9. 2011, č. j. 6 Ads 99/2011-43, ze dne 11. 10. 2013, č.j. 4 Ads 42/2013-43, či ze dne 8. 7. 2015, č. j. 10 Ads 116/2014-46). Úkolem krajského soudu je vyhodnotit, zda je z lékařských posudků a zejména z posudku PK MPSV zřejmé, že byl stav žalobce komplexně posouzen na základě úplné zdravotnické dokumentace a že bylo přihlédnuto ke všem tvrzeným obtížím – tedy zda je posudkový závěr náležitě, přesvědčivě a srozumitelně zdůvodněn (srov. např. rozsudek NSS ze dne 23. 3. 2017, č. j. 2 Ads 17/2017-15, bod 19).
25. Napadené rozhodnutí, resp. posudkové hodnocení, na jehož podkladě je rozhodnutí o stupni invalidity vydáno, musí obsahovat přesvědčivé odůvodnění, co se při porovnání s předchozím obdobím ve zdravotním stavu pojištěnce přesně změnilo, jinak řečeno, určit a objasnit důvod či příčinu zániku nebo změnu stupně invalidity. Je tedy nutno přesvědčivě odůvodnit, zda zůstal oproti předchozímu období zdravotní stav nezměněn, případně v čem spočívá zlepšení zdravotního stavu nebo jeho stabilizace při porovnání s obdobím, kdy dávka byla přiznána či naposledy ponechána, případně zda dávka nebyla přiznána na základě posudkového omylu. *„Pro přesvědčivost posudkových závěrů je nezbytné, aby v posudku uváděný důvod zániku nebo změny stupně invalidity byl zcela konkrétně a jednoznačně vysvětlen, neboť jen tak může soud získat potřebný skutkový základ pro správné právní posouzení věci“*. Jedná se přitom o otázku odbornou, pro jejíž posouzení nemá soud potřebné (medicínské) znalosti (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 28. 2. 2011, č. j. 4 Ads 147/2010–117).
26. Náležitosti posudku jsou upraveny v § 7 vyhlášky o posuzování invalidity. Posudek o invaliditě musí obsahovat mimo formálních náležitostí rovněž účel posouzení a datum posouzení zdravotního stavu a pracovní schopnosti pojištěnce, výčet rozhodujících podkladů o zdravotním stavu pojištěnce, z nichž orgán sociálního zabezpečení vycházel při posouzení zdravotního stavu a pracovní schopnosti pojištěnce, skutková zjištění, ke kterým orgán sociálního zabezpečení dospěl při posuzování zdravotního stavu a pracovní schopnosti pojištěnce, výsledek posouzení zdravotního stavu a míry poklesu pracovní schopnosti se stanovením, zda se jedná o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, stanovení míry poklesu pracovní schopnosti, stupně invalidity, dne vzniku invalidity, dne změny stupně invalidity nebo dne zániku invalidity, schopnosti využití zachované pracovní schopnosti podle § 5 u pojištěnce, jehož míra poklesu pracovní schopnosti činí nejméně 35 % a nejvíce 69 %, a zda je pojištěnec v případě poklesu pracovní schopnosti nejméně o 70 % schopen výdělečné

činnosti za zcela mimořádných podmínek. Obligatorní náležitostí posudku je rovněž odůvodnění výsledku posouzení zdravotního stavu a míry poklesu pracovní schopnosti (srov. k tomu rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 19. 6. 2012, č. j. 4 Ads 19/2012-18).

27. S ohledem na povahu sporu (spornou otázku) byl pro účely rozhodnutí ve věci v soudním řízení vypracován posudek PK MPSV ze dne 6. 2. 2025, který byl proveden jako důkaz při ústním jednání soudu ve věci dne 15. 5. 2025. Krajský soud hodnotí tento posudek po formální stránce jako zcela souladný s požadavky vyhlášky o posuzování invalidity, byl vypracován komisí zasedající v řádném složení (členem byl též lékař s odborností v oboru neurologie), a PK MPSV zohlednila všechny relevantní lékařské zprávy.
28. Krajský soud má skutkový stav za řádně a dostatečně zjištěný. Předmětný posudek PK MPSV soud považuje za úplný ve vztahu k podkladům i k hodnocení zdravotního postižení žalobkyně z hlediska jeho vlivu na její pracovní schopnost ke dni vydání napadeného rozhodnutí.
29. Z hlediska přesvědčivosti závěrů tohoto posudku je nutné zdůraznit, že přijaté závěry se shodují s posudky IPZS ze dne 1. 7. 2024 i ze dne 25. 4. 2024 v kvalifikaci rozhodující příčiny dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu, a to podle kapitoly XIII., odd. E, položky 1b přílohy k vyhlášce o posuzování invalidity. Všechny posudky se shodují i na rozhodující příčině dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu, kterou stanovily jako lumboischiadický syndrom.
30. Rovněž pokud jde o stanovení procentní míry poklesu pracovní schopnosti žalobkyně, tato byla posudky stanovena na horní hranici procentního rozpětí, tedy na 20 %, a shodně byla zvýšena o dalších (maximálně možných) 10 %, tedy na celkových 30 %. Z volby příslušné položky zdravotního postižení ve spojení s odůvodněním posudku vyplývá, jakým způsobem posudkoví lékaři nahlíželi na celkovou výkonnost žalobkyně, její pohyblivost a schopnost vykonávat denní aktivity.
31. Již výše bylo nastíněno, že správní soud si nemůže učinit úsudek o otázce posouzení míry poklesu pracovní schopnosti a stanovení dne vzniku invalidity sám, stejně tak si tento úsudek nemůže učinit sama žalobkyně. Je třeba též zdůraznit, že posouzení podřaditelnosti zdravotního stavu žalobkyně pod korespondující ustanovení vyhlášky, tzn. zhodnocení zdravotního stavu, určení rozhodujícího zdravotního postižení a přepočet procentní míry poklesu pracovní schopnosti, soud neprovádí, neboť se jedná právě o ten typ odborné úvahy, již soud, který nedisponuje potřebnými medicínskými znalostmi z oboru posudkového lékařství, nemůže činit sám, nýbrž vychází z důkazu posudkem příslušné posudkové komise. Při objektivním hodnocení zdravotního stavu žalobkyně posudkovou komisí pro účely přiznání invalidního důchodu nelze brát v potaz, zda žalobkyně svá zdravotní postižení subjektivně vnímá jako těžší či zda by je zařadila do jiné kapitoly přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., než jak je vyhodnotili posudkoví lékaři (viz např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 14. 3. 2018, č. j. 6 Ads 23/2018-37).
32. Co se týče ostatních postižení žalobkyně, k tomu je třeba odkázat na § 2 odst. 3 vyhlášky o posuzování invalidity, podle které je-li příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu pojištěnce více zdravotních postižení, jednotlivé hodnoty procentní míry poklesu pracovní schopnosti stanovené pro jednotlivá zdravotní postižení se nesčítají; v tomto případě se určí, které zdravotní postižení je rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého

zdravotního stavu, a procentní míra poklesu pracovní schopnosti se stanoví podle tohoto zdravotního postižení se zřetelem k závažnosti vlivu ostatních zdravotních postižení na pokles pracovní schopnosti pojištěnce. Za rozhodující příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu se považuje takové zdravotní postižení, které má nejvýznamnější dopad na pokles pracovní schopnosti pojištěnce. Všechny posudky se shodují v tom, že rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobkyně je postižení svalové a kosterní soustavy – lumboischiadický syndrom. Vícero zdravotních problémů bylo v posudcích zohledněno procentním navýšením. V souladu s platnou právní úpravou muselo dojít k posouzení pracovního poklesu na základě nejzávažnější zdravotní postižení. Všechny posudkové komise se shodly na jednoznačném závěru, jaké zdravotní postižení je rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobkyně.

33. Krajský soud na závěr rozsudku připomíná, že v souzené věci je možné vycházet v souladu s § 75 odst. 1 s. ř. s. toliko ze zdravotního stavu žalobkyně v době rozhodování žalované. Případné zhoršení stávajících zdravotních obtíží, ke kterému by mělo dojít po tomto datu, popř. vznik nových zdravotních obtíží, nebo změna zdravotního stavu žalobkyně jako taková, proto nemohou být v tomto řízení v zásadě nikterak zohledněny. Žalobkyně má však možnost poukazovat na své případně se zhoršující zdravotní obtíže v novém správním řízení.
34. Žalovaná vysvětlila v napadeném rozhodnutí, z jakých důvodů dospěla k závěru, že žalobkyně nesplňuje podmínky § 38 zákona o důchodovém pojištění pro přiznání invalidity. Tyto závěry podporuje i posudek posudkové komise MPSV. Námitky žalobkyně tak krajský soud neshledal důvodnými.

VIII. Závěr a náhrada nákladů řízení

35. V soudním řízení nebylo prokázáno, že by žalobkyně byla k datu vydání napadeného rozhodnutí invalidní. Závěry napadeného rozhodnutí tedy nezbyvá než potvrdit. Žaloba nebyla shledána důvodnou a krajský soud ji zamítl, jak je uvedeno ve výroku I. tohoto rozsudku.
36. O náhradě nákladů řízení krajský soud rozhodl ve smyslu § 60 s. ř. s., podle kterého nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl na věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Žalobce neměl ve věci úspěch, nemá proto právo na náhradu nákladů řízení. Úspěšné žalované žádné náklady nad rámec její obvyklé úřední činnosti nevznikly, náhrada nákladů řízení jí tudíž přiznána nebyla (srov. usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 31. 3. 2015, č. j. 7 Afs 11/2014–47).

Poučení:

Proti tomuto rozsudku **lze** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Ostrava 15. května 2025

Mgr. Jana Volková
samosoudkyně